

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 2	Utgitt 19 januar	1948
	Innhold.	Side
Bestem.	om tekstilfabrikkers leiearbeid for private forbrukere	19
Skr.	om gjennomføring av husleieloven i Stavern	20
»	om regulering av Åslandsletta i Spydeberg	20
»	om do. av en del av Keyserløkka i Østre Aker	21
»	om feiertakster for Sætre, Filtvedt og Tofte i Hurum	22
»	om vedtekt til bygningslovens § 94 om nye heisforskrifter for Oslo og til § 144 angående betalingsregulativet	23
»	om gjennomføring av husleieloven i Tjugum i Balestrand	54
»	om regulering av en del av Eidsmarka i Bærum	54
»	om do. av området Kirkeveien m. v. i Skien	54
Res.	om teknisk kontroll med kinematografmaskiner	56
»	om forbud mot salg m. v. av medisintran	56
Skr.	om bandtvang for hund i Åmot	56
»	om do. i Skjåk	56
»	om do. i Birkenes	56
»	om do. i Vikna	57
»	om do. i Skjerstad	57

Bestemmelser om tekstilfabrikkers leiearbeid 22 desbr. 1947 for private forbrukere.

(Gitt 22 desember 1947 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt for tekstilfabrikker å utføre leiearbeid for private forbrukere uten tillatelse av Direktoratet for Industriforsyning, unntatt tilvirkning av ullgarn eller vevde eller strikkede ullvarer eller ulltypevarer for ullprodusenter i samsvar med reglene i § 6 i Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1947 om omsetning av norsk ull.

Det er forbudt for private forbrukere å innlevere råstoffer til tekstilfabrikker til leiebearbeidelse i strid med bestemmelsene i første ledd.

Alt leiearbeid må skje innenfor de kvoter som måtte være fastsatt av Direktoratet for Industriforsyning for den enkelte bedrift

1948

1947

22 desbr. og i samsvar med de av Direktoratet for Industriforsyning fastsatte framstillingsforskrifter.

§ 2. Direktoratet for Industriforsyning kan fastsette regler for den mengde ull og filler pr. m, kg eller stk. vare som ullprodusenter skal levere til ullvarefabrikk for å få levert de forskjellige varekvaliteter som leiarbeid. Bedriftene plikter å utarbeide sine priskuranter for leiarbeid i samsvar med disse bestemmelser.

§ 3. Ved leiebearbeidelse av innleverte råstoffer i henhold til § 1 i disse bestemmelser er det forbudt for fabrikkene selv å legge til ull eller filler. Det er dog tillatt å bytte om ull eller filler som er innlevert, med ull eller filler fra fabrikkens egen beholdning.

§ 4. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og særlige unntak fra disse bestemmelser.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1948. Samtidig bortfaller forskrifter om leiarbeid for private forbrukere av 5 april 1943.

30 desbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Stavern 16 desember 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder: Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Stavern kommune.

1948

5 janr.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Spydeberg herredstyre, Østfold fylke, i møte 13 oktober 1947 om vedtekter i tilknytning til regulering av Aaslandsletta i Spydeberg, stadfestet av departementet 16 april 1947.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig med våningshus på ikke over 2 fulle etasjer og uthus i I etasje.

2. Våningshuset skal legges i regulert byggelinje. Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lengere inn på tomten og fastsetter uthusenes plassering.

3. Våningshusets størrelse skal ikke overstige 10 % av tomtens 5 janr. areal. Gesimshøyden må ikke være over 7 meter og mønehøyden ikke over 9 meter. For I etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 meter.

4. Uthusenes størrelse må ikke overstige 30 kvm.

5. Takoppbygg tillates ved I etasjes hus. Nedskjæringer eller vinduer i takflaten — unntatt takluker — tillates ikke.

6. Forretninger, lager, mindre verksteder m. v. kan innredes hvor det etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for omkringboende.

7. Bygningens takvinkel og farge, samt farge på gjerder må godkjennes av bygningsrådet eller noen dertil bemyndiget.

8. Mot regulert veg og mot nabo må settes opp passende gjerde som godkjennes av bygningsrådet eller noen dertil bemyndiget. Gjerdene må ikke være over 1 meter.

9. Ingen tomt må beplantes med trær som kan virke sjenerende for naboer.

10. Parselleieren eller selger er ikke berettiget til ved eget initiativ å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

11. Unntak fra disse vedtekter kan hvor særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Spydeberg.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

5 janr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 16 juli 1947 om regulering av en del av gnr. 128, bnr. 1, Keyserløkka, Ø. Aker.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet videre herredstyrets vedtak s d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en mindre rettelse foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Arealet skal bebygges med blokker i mur eller armert betong.

2. Alle blokker skal innredes for vanlig boligbebyggelse. Blokkenes plassering og størrelse er vist på planen.

3. Blokkene langs Grenseveien skal oppføres i 2 etasjer og langs vei nr. 2615 i 4 etasjer. Den nøyaktige gesimshøyde og eventuelle avtrapning fastsettes av reguleringsvesenet i forbindelse med utstedelse av situasjonskart i M. 1 : 500. Ens takform og takvinkel gjennomføres for alle blokker.

4. Tørkestativer anbringes i det fri og løses hagemessig med innhegning i form av pergola eller lignende.

- 5 janr. 5. Det oppsettes felles antenneanlegg for hver bygning.
6. Det skal enten anlegges godkjente søppelforbrenningsovner eller søppelnedkast idet utvendige søppelkasser ikke tillates.
7. Samtlige blokker skal gis ensartet material- og fargebehandling som skal godkjennes av Aker bygningsvesen.
8. Det må til bygningsvesenet innsendes særskilt takplan (med oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.
9. Det tillates ikke oppsatt gjerder.
10. I samtlige blokker forutsettes innredet gjennomgående leiligheter.
11. Planerings- og beplantningsplan for hele anlegget i minste målestokk 1 : 200 skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren.
12. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer.
13. Innenfor planens område tillates ikke oppført eller drevet anlegg, virksomheter eller foretagender av en slik karakter som etter § 22 i Aker bygningsvedtekter er forbudt i villastrøk. Denne bestemmelse gjelder ikke anlegg av nevnte karakter, som etter reguleringsrådets skjønn er til gagn for strøket Frydenberg—Hasle—Lille Tøien.
- Unntak fra bestemmelsen i denne paragraf kan tillates av bygningsrådet etter innhentede uttalelser fra reguleringsrådet, helse-
rådet og eventuelt brannstyret.
14. Selger av tomt er ikke berettiget til å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.
15. Reguleringsrådet kan, hvor særlige grunner taler for det, tillate unntak fra disse vedtekters punkt 2—5 og 10 innenfor den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

5 janr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette feierregulativ for de deler av Sætre, Filtvedt og Tofte i Hurum herred, Buskerud fylke, hvor brannloven er gjort gjeldende, slik at takstene blir følgende:

Skorstein eller loddpipe

gjennom 1 etasje	kr. 1,25
» 2 »	» 1,50
» 3 »	» 1,75

For hver etasje over betales et tillegg av kr. 0,25.

For stige Piper betales kr. 2,50.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

6 janr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Oslo bystyre i møte 28 november 1947 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 94 og § 144 for så vidt angår betalingsregulativet.

Vedtektene lyder så:

Vedtekter om innretning, drift og kontroll av
heisanlegg i Oslo

samt regulativ for den betaling som bykassa tilkommer
for besiktigelse m. v. av heisanlegg.

A. Vedtekter.

I. De under vedtektene hørende anlegg.

Klasseinndeling.

§ 1. Definisjon.

Ved heis i nærværende vedtekter forstås sådanne i eller uten-
på bygninger anbragte løfteinnretninger:

1. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer.
2. Hvor lasten direkte er opphengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellom to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning titel VIII § 30).
3. Unntatt fra disse bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner, såfremt de er anbragt i det fri eller er bestemt for transport av varer eller arbeidsstykker innen en og samme etasje, transportbånd, brev- og protokollheiser og lignende under 10 kg bæreevne og med ikke større sjakttverrsnitt enn 0,05 m², samt provisoriske anlegg som taljer, stillasheiser og lignende.
4. For heiser av særlig konstruksjon eller til særlig bruk (f. eks. bevegelige trapper, senkeinnretning i teatre (sceneheiser) og lignende kan bygningsrådet tillate avvikelser fra disse vedtekter, eller utferdige særlige bestemmelser.

§ 2. Klasseinndeling.

Heisanlegg, som disse bestemmelser finner anvendelse på, inndeles i følgende 4 klasser med underavdelinger:

- a. Småheiser dvs. heiser med høyst 100 kg bæreevne:
 1. Med heisstol ført i faste styringer og som ikke kan betredes, med ikke mer enn 1,00 m² sjakttverrsnitt og med heisstol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høyde enn 1 m (jfr. § 26).

- 6 janr.
2. Uten heisstol (wincher, jfr. § 30).
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 27).
 - b. Rene vareheiser, dvs. heiser uten personbefordring og over 100 kg bæreevne:
 1. Med heisstol ført i faste styringer.
 2. Uten heisstol (wincher, § 30)
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 27).
 - c. Vareheiser med personbefordring (last + 1 person):
 1. Med fører.
 2. Automatiske (uten fører).
 - d. Personheiser.
 1. Med fører.
 2. Automatiske (uten fører).
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 27).
 4. Med kombinert manøversystem, (drevet vekselvis med fører og automatisk).

Anm. Ad småheiser: Om kun en av betingelsene ikke oppfylles, f. eks. overskridelse av belastning eller sjakttverrsnitt, blir heisen å henhøre til vareheiser, klasse b.

II. Alminnelige bestemmelser.

§ 3. Materiale og dimensjonering.

1. Heis med dertil hørende maskineri og sjaktinnhegning m. v. skal være forarbeidet av fullt solid materiale og ha en under alle driftsforhold tilstrekkelig styrke.

Alle til heiser hørende deler skal være beskyttet mot innvirkning fra uvedkommende og alle bevegelige deler innhegnet så mennesker ikke uforvarende kan komme til skade.

Foruten de i det følgende gitte vedtekter skal et anlegg tilfredsstille de fordringer, som av de stedlige myndigheter stilles i henhold til den til enhver tid gjeldende bygnings- og brannlovgivning.

Elektrisk drevne eller belyste heisanlegg skal dertil oppfylle bestemmelser i den til enhver tid gjeldende elektrisitetslovgivning samt de i henhold til denne utferdigede forskrifter.

2. Enhver heis skal tydelig og holdbart være merket med fabrikantens navn samt fabrikasjonsår og nummer.

Heisleverandøren hefter ved sin underskrift på den i § 33 omhandlede anmeldelse for at heiser med tilbehør i enhver henseende oppfyller bestemmelsene.

§ 4. Oppstilling.

6 janr.

Heiser skal kun oppstilles inne i bygninger (§ 5), i trappehus, såfremt lysforholdene tillater det, på bygningers yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke innskrenkes.

Anm. I henhold til bygningsvedtekter for Oslo, § 78, skal lysgårder ha en minste grunnflate av 6 m² og et minste tverrmål av 2 m.

III. Bygningsmessige deler.

§ 5. Heisanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.

1. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende atskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rom med ildsfarlige bedrifter og må være omgitt av ildfaste vegger, som kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisstol, føringer, elektriske ledninger og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekt, drivssylinder etc.). Til lagerrom eller til oppbevaring av gjenstander må sjakten ikke benyttes. Dog vil opplegging av elektriske ledninger og vannrør, som ikke hører heisen til, unntagelsesvis kunne tillates, når disse driftsmessig sett ikke fordrer noe tilsyn eller på annen måte er til sjene for heisens anlegg og drift.

Alle heissjakter som er støpt eller muret skal innvendig pusses eller i det minste stenskures og påstrykes et støvbindende middel, eller eventuelt oljes eller males.

Anm. Som ildfaste sjaktvegger regnes minst 1 stens mur, 10 cm jernbetong eller hermed jevn godt og av bygningssjefen godkjent materiale.

2. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for framspring og fordypninger, og må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,30 m over takflaten. Sjaktvegger hvor det er inngangsåpninger skal være oppført nøyaktig i lodd, eventuelt være loddpusset. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

Hvis det ellers intet avtrekk er skal sjakten i den øvre ende forsynes med en utluftningsåpning med et minimumstverrsnitt av 1 dm² ført ut i det fri.

- 6 janr. 3. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er unntatt:
- a. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er slik innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker golvåpningen.
 - c. Småheiser (§ 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer, hvor brannsjefen finner det ubetenkelig. Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til f. eks. lagerlokaler og lignende kan av bygningsrådet tillates uten ildfaste vegger.
4. Gjennombrytning av golv utenfor heissjakten eller heisbanen for motveker, tau, styreinnretninger eller lignende er kun tillatt, når det mellom de enkelte gjennombrytninger anbringes ildfaste eller ildsikre mantler i hele etasjehøyden, løpende fra golv til overkant golv. Dog kan igangsetningsmekanismer og lignende tillates ført gjennom golvet utenfor sjakten når gjennomføringen utføres mest mulig som tette sluttende rør som ender minst 0,5 m under golv (tak).
5. To eller flere heisanlegg i samme sjakt skal være atskilt ved vegg av ikke brennbart materiale som i § 9 for heisbaner bestemt (netting kan godkjennes).
6. Hvor heissjakt ikke føres helt ned til grunnen må rommet under den holdes avstengt for benyttelse med mindre golvet i sjakten er så sterkt at det kan tåle støtet fra den nedadgående heisstol i full fart.
- På samme måte må motvektssjakten ikke ende over beferdet sted, med mindre sjaktens bunn er så sterk at den kan motstå et eventuelt fall av motvekten fra dens øverste stilling.
7. Hvor det kan befryktes at regnvann eller spillvann fra etasjene trenger ned i sjaktbunnen skal det sørges for avløp (sluk) for dette. Er det grunnvannstilsig må sjaktbunnen gjøres vanntett.
- Ang. høyde og dybde av sjakt, se § 23, p. 1.

§ 6. Lysåpninger i sjaktvegger.

1. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
2. Lysåpninger i sjaktvegger og dører som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 7 mm tykt ildsikkert glass i faste ildsikre rammer.

Det samlede areal av lysåpningene i sjakter hvor ildfaste vegger fordres må ikke i noen av etasjene overskride $\frac{1}{10}$ av sjaktarealet.

§ 7. Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

1. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger (eller innhegninger) skal være forsynt med dører, som ikke kan slå inn i heisbanen. Den fri døråpning må ikke ha større bredde enn heisstolen.

Dørene skal ligge i plan med sjaktveggens innvendige side og låshåndtak må ikke rake utenfor dørflaten.

2. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være utført ildsikre, overensstemmende med brannstyrets forskrifter. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.
3. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstillende for innhegninger gjeldende bestemmelser (§ 9). Herfra kan bygningsrådet under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

Hvor det fordres en nøyaktig samvirken mellom dør og karm (f. eks. ved låser med elektriske dørkontakter) skal dørene, såfremt de er av tre, beslås med 1 mm tykt jernblikk på den mot sjakten vendende side eller avstives med en jernkonstruksjon.

4. Hvis sjaktdørene utføres av glass skal de være av minst 7 mm tykt armert glass eller av minst 7 mm tykt speilglass avstivet med utvendige jern- eller metallsprosser med en avstand av ikke over 15 cm. Glasset må være innfattet i solide rammer av jern eller metall.
5. Dørkarmer skal være av solid profiljern og godt forankret til sjaktvegg eller innhegning.

Anm. Sammenskyvbare saksedører og vertikale dører, som bringes i bevegelse av heisstolen er ikke tillatt i sjaktvegger eller innhegninger.

§ 8. Maskinrom. Tauskiverom.

1. Drivmaskinen med dertil hørende utrustning skal være beliggende i et for øyemedet tjenlig, lett tilgjengelig og avlåst rom. Det skal ha en midlere høyde av 2 m, og det må være bekvem atkomst til 3 av maskineriets sider, og til de forskjellige apparater. Den fri avstand mellom nevnte sider og maskinrommets vegger samt mellom maskineriet og tak eller bjelkeopplegg må ikke være under 0,50 m.

Det skal så vidt mulig være røkfritt atskilt fra heissjakten.

6 janr. Rommet må pusses (strykes) med et støvbindende middel eller males eller oljes.

Reservenøkkel til maskinrommet skal oppbevares i særskilt låst skap med glassdør ved siden av inngangsdøren.

Angående belysning se § 20, p. 2.

Anm. For småheiser kan det fritas for ovennevnte bestemmelser om minimumsmål under forutsetning av at maskineriet plasseres så det uten fare er lett tilgjengelig for tilsyn og pass, om nødvendig ved anbringelse av tilstrekkelig store dører i maskinrommets vegger.

2. Er drivkraften elektrisk, skal rommets vegger, tak og golv være utført ildfast eller være bekledd med 2,5 cm tykk rabitz eller dermed jevngodt ildsikkert materiale.
3. Døren til maskinrommet skal være utført ildsikker og selvlukkende overensstemmende med brannstyrets forskrifter og være merket med «heismaskin» eller lignende.
4. Rom for tauskiver, hastighetsregulator og andre apparater skal ha bekvem atkomst og være dimensjonert slik at nevnte apparater og deler uten fare kan ettersees og passes. Er det lett tilgjengelig for uvedkommende må det holdes avlåst.
5. Maskin- og tauskiverom skal holdes rene og må ikke tjene til opplagssted for gjenstander av noe slag.

Anm. Leider eller faste stigejern regnes ikke for bekvem atkomst. En stige kan godkjennes hvis den holdes låst.

IV. Heistekniske deler.

§ 9. Innhegning av heisbaner.

1. Ved heiser inne i bygninger, ved hvilke ildfast innbygging av heisbanen ikke fordres (§ 5, passus 4) skal innhegning skje på annen betryggende måte i hele heishøyden (jfr. punkt 3).
2. Ved heiser utenpå bygninger skal innhegningen være av minst 2,10 m høyde (jfr. punkt 3).
3. Innhegninger skal være av ikke brennbart materiale, unntatt for de i § 5, passus 3 c nevnte småheiser.

Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, skal avstanden mellom innhegningen og stol eller motvekt være minst 50 mm og maskevidden ikke være over 15 mm. Er avstanden større enn 50 mm, kan en maskevidde av 25 mm tillates.

Tråddykkelsen må minst være 1,5 mm.

Består den av trådglass, splintfritt glass eller speilglass, skal dette være solid innfattet (ikke blyinnfatning) i jern eller metall

og under ingen omstendighet være under 5 mm tykt og være 6 janr. dimensjonert etter følgende regel:

Areal armert glass	eller avstand mel- lom lodrette sprosser	Glasstykkelse
under 0,6 m ²	50 cm	5 mm
over 0,6 m ²	75 »	7 »
Ikke armert glass		
under 0,4 m ²	30 cm	5 mm
over 0,4 m ²	60 »	7 »

Ved automatiske heiser av klasse c og d må frontvegger (vegger med inngangsåpninger) hvis de skal utføres av glass enten være av armert glass minst 5 mm tykt eller av 5 mm speilglass avstivet utvendig med sprosser i en avstand fra hverandre av ikke mer enn 15 cm.

Ikke armert glass må ikke plasseres nærmere golv eller trappe-trinn enn 50 cm med mindre det blir forsvarlig beskyttet.

Anm. Ved utvendig anbrakte heiser må dog den side av heisbanen hvor det er inngangsåpning enten innhenges i hele banens høyde eller stolen (kupéen) må forsynes med en automatisk dør, som kun kan åpnes nede ved gitterinnhegningen. Ved personheiser må kupeen dessuten være forsynt med sedvanlige dører som kun kan åpnes inn mot kupéen (jfr. § 21, p. 3 F).

Dører i gitterinnhegning mot gårds plass er å anbefale utført som vertikalt bevegelige utbalanserte skyvedører.

Den nederste del av innhegning i gårds plass bør være utført av plater i en høyde av ca. 20 cm og dørene bør ikke komme nærmere jorden enn 10 cm.

§ 10. Heisstoler og dører i disse.

1. Heisstoler (kupéer) skal på alle sider, hvor det ikke er inngangsåpninger, være forsynt med solide tette vegger, samt tak. Ved benyttelse av traller eller vogner må det for disse være anbragt en stengeinnretning.

Heisstolens tak må være så sterkt at det kan tåle vekten av en person.

Det kan tillates sløyfet ved plattformheiser med løftebøyle for falletimmer.

2. For heiser av klasse b og c kan det dog tillates anvendt stål-trådnett i veggene med en største maskevidde av 15 mm, når det ikke går lenger ned enn 0,90 m over gulvet.
3. Anvendes glass i veggene skal dette tilfredsstillende for sjaktinnhegninger gjeldende bestemmelser i § 9. I vegger som vender mot motvekt må det kun anvendes trådglass.

- 6 janr. 4. Ved heiser med personbefordring (klasse c og d) skal stol (kupé) være forsynt med dører. Disse må ikke slå ut i heisbanen.

Heiser skal ikke kunne settes i gang med mindre døren i stolen (kupéen) er lukket. Jfr. § 21, p. 3 E.

Anvendelse av sammenskyvbare gitterdører (stavdører) er tillatt, når avstanden mellom stavene ikke overstiger 8 cm.

Anm. Ved eldre heisanlegg hvor avstanden mellom stavene er større enn 8 cm bør det på dørene anbringes lærbeskyttelse neden- til og eventuelt foran framspringende låshåndtak.

5. Ved vareheiser med personbefordring (klasse c) med hastighet opp til 0,6 m pr. sek. kan dørene sløyfes, når inngangsåpningen vender mot en tett sjaktvegg, som ikke har fremspring eller fordypninger større enn 5 mm og når avstanden mellom forkant av heisstolens golv og sjaktvegg ikke på noe punkt overstiger 3 cm.

Anm. Innhegning med ståltrådgitter gjelder ikke her som tett sjaktvegg. — Fordypninger for innfelte låshåndtak er dog tillatt.

6. Heisstoler (kupéer) for personheiser (klasse d) som har tette dører skal være forsynt med ventilasjonsåpninger oventil.
7. Avstander mellom heisstolens golv og sjaktveggen (innhegningen) skal ved inngangsdørene ikke overstige 4 cm. Avstanden mellom stoldør (kupédør) og sjaktvegg eller sjaktdører må ikke på noe punkt av heisbanen overstige 15 cm.
8. Under tomgang kan personheiser (klasse d 2) tillates kjørt med åpen grinddør, såfremt golvet i kupéen har parallell bevegelse som bryter for utvendige knapper ved en belastning av 20 kg, og sjaktvegg og avstand mellom denne og kupé tilfredsstiller de i punkt 5 nevnte betingelser.

§ 11. Belastning. Golvflate i kupé.

1. Den største tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.
2. På hver sjaktdør samt i stol (kupé) skal denne belastning tydelig angis (se § 19).

Ved personheiser regnes vekten av en person = 80 kg.

3. Heisstolens (kupéens) golvflate må for heiser med personbefordring ikke være mindre enn 0,40 m².

Ved personheiser (klasse d) skal golvflaten ikke overstige 0,75 m² for høyst 2 personer og for flere enn 2 personer ikke være under 0,22 m² og ikke over 0,30 m² for hver person.

Anm. Ved heis bestemt for varetransport må golvflatens størrelse bestemmes under hensyntagen til arten av den last som skal transporteres. Unntagelser fra ovennevnte bestemmelser kan gjøres for heiser i sykehus, bestemt for transport av bærer og lignende.

§ 12. Motvekt.

6 janr.

1. Alle motvekt skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge seg opp, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.
2. Avstanden mellom motvekt og stol (kupé) og mellom motvekt og sjaktvegg må være minst 4 cm.
3. Motvekt som plasseres inne i sjakter som tilhører en annen heis skal innkles i hele motvektbanens høyde.

Anm. Sådan innkledning kan være av netting med maskevidde av 4 cm.

4. Innhegning (innkledning) av motvekt skal for øvrig tilfredsstillende de for heisbaner (sjakter) gjeldende bestemmelser, jfr. § 5, p. 4 og § 9.

Nødvendige inspeksjonsluker må anordnes oventil og nedentil i sjaktvegg eller innkledning.

§ 13. Føringer.

1. Heisstol og motvekt skal ledes (føres) i faste føringer av en sådan lengde at disse ikke kan forlate sine baner.

Av hensyn til ekspansjon under temperaturforandringer og eventuell synkning i byggverket (setning) må de ikke være fast innstøpt i sjaktbunnen.

Anm. I bunnen av sjakten bør derfor, hvor fjærbuffer ikke er anvendt, anordnes en støpt forhøyning, som kan hindre at stolen går så langt ned at føringsklossene kommer ut av inngrep eller at de ved støt mot sjaktbunnen ødelegges.

For motvekten bør sådanne støtfangere helst være regulerbare (av tre) av hensyn til taustrekk.

2. Føringer for heisstol med fangapparat skal være slik dimensjonert og festet, at de kan oppta de belastninger (støt) som opptrer under fangning.

Kraften P , som føringene belastes med ved fangning, beregnes etter følgende tabell:

Heishastighet = 0,2 m/sek.	$P = 6 \times G \text{ kg}$
» = 0,4 »	$P = 7 \times G \text{ »}$
» = 0,6 »	$P = 9 \times G \text{ »}$
» = 0,8 »	$P = 10,5 \times G \text{ »}$
» = 1,0 »	$P = 12,5 \times G \text{ »}$
» = 1,2 »	$P = 14,5 \times G \text{ »}$
» = 1,5 »	$P = 18,0 \times G \text{ »}$

G = summen av stolens og lastens vekt.

6 janr.

Strekk- og trykkipåkjenningen for stålføringer må ikke overstige 1800 kg/cm². Ved føringer av hårdt tre må trykkipåkjenningen ikke overstige 320 kg/cm² og strekkipåkjenningen ikke overstige 500 kg/cm².

Ved bestemmelse av knekningslengden kan beregning skje etter Eulers formel:

$$J = \frac{P \cdot L^2 \cdot S}{\pi^2 \cdot E}$$

J = tverrsnittets treghetsmoment i cm⁴.

S = sikkerhetsfaktor = 2.

L = Knekningslengde i cm.

E = 2 100 000 for stålføringer.

E = 100 000 for treføringer.

§ 14. Etasjeviser. Alarmklokke.

1. Enhver heis i lukket sjakt og som har flere enn 2 stoppesteder skal forsynes med en anordning, som til enhver tid viser hvor heisstolen (kupéen) befinner seg.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisstolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted. Klokken skal være merket med «Signal fra heisen» og knappen i stolen med «Alarm». Denne må (ved rød farve) skille seg tydelig ut fra trykknappene for etasjene og være plassert over disse.

§ 15. Bevegelseshastighet.

1. Den største tillatte hastighet for personheiser med fører (klasse d 1) er 1,50 m pr. sek., og for automatiske heiser med personbefordring (klasse c 2 og d 2) 0,75 m pr. sek.
2. For automatiske personheiser (klasse d 2) med spesiell anordning for nøyaktig stansning ved etasjene, kan hastigheten tillates øket til 1,25 m pr. sek.

Anm. Sådant anordning kan f. eks. være avslag til halv fart før stoppested.

3. For vare- og personheiser (klasse c) uten dør i stolen må hastigheten ikke overstige 0,60 m pr. sek., jfr. § 10, p. 5.
4. For alle andre heiser må hastigheten ikke overstige 1,0 m pr. sek.
5. For heishøyder over 20 m kan bygningsrådet dispensere fra ovenstående bestemmelser.
6. Angående hastighet for paternosterheiser se § 27.

§ 16. Manøverapparater.

6 janr.

1. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang så vel som på et hvilket som helst punkt ellers i kjørehyøden.

For trykknappheis skal anordnes særskilt stoppknapp, plassert i heisstol (kupé) for heiser av klasse c og d og utvendig ved hver sjaktdør for heiser av klasse b.

Denne bør i farve (sort) skille seg ut fra de øvrige knapper.

2. Vareheiser (§ 2 b) og småheiser (§ 2 a) over 20 kg belastning skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisbanens) utvendige side.
 3. Vareheiser med fører (§ 2 c, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningsrådet i spesielle tilfelle og på særlige betingelser tilstede avvikelser.
 4. Automatiske vare- og personheiser (§ 2 c, punkt 2) kan anordnes med utvendig og innvendig manøverapparater, når disse er gjort slik avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig-fra ikke kan forstyrres utvendig-fra og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stillstand. Disse heiser må være slik konstruert (eventuelt forsynt med et pauserelé) at igangsetting utenfra ikke kan skje umiddelbart etter at heisen er stanset.
 5. Personheis med fører (§ 2 d, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstol (kupé).
 6. Automatiske personheiser (§ 2 d, punkt 2) kan på betingelser som ovenfor under punkt 4 nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når disse er utført således at den utvendige ikke kan benyttes så lenge heisstolen er opptatt.
- Unntagelser herfra kan gjøres for kollektivstyrte heiser, hvor startimpulser — både utvendig og innvendig fra — registreres for å ta passasjerer med etter tur.
- For disse heiser må det bevegelige gulv i kupéen være utført som i § 23, p. 3 E bestemt, og registreringen av start- og stoppimpulser skal tilkjennegis ved lyssignaler ved trykknappene, ved f. eks.: «Kommer» eller lignende. Heisen bør også være særskilt merket.
7. Heiser med kombinert manøversystem (§ 2 d, punkt 4), hvor manøvrering skjer vekselvis med håndspak eller ratt og automatisk med trykknapper, kan på betingelser som i § 21, punkt 3 C nevnt tillates når systemene er således koblet at trykknapp-

6 janr.

systemet automatisk kobles ut når det første tas i bruk eller således at de to systemer ikke kan benyttes samtidig.

Ved heis med spakstyring (hebel) skal spaken falle tilbake til nullstilling og bryte manøverkretsen, når spaken slippes. Ved mekanisk igangsetting (ratt eller styretau) må, om strømmen blir borte, igangsettingsmekanismen være ført tilbake til nullstilling innen igangsetting kan skje.

Ved heiser som manøvreres mekanisk ved styretau skal på sjaktveggen ved siden av tauet merkes: opp, stopp, ned.

8. For anordning av automatisk manøvrering (trykknappheis) i større forretningskomplekser, hoteller og lignende må bygningsrådets tillatelse innhentes.
9. I heisstol (kupé) skal være anbrakt en skjult strømbryter for manøverkretsen (utilgjengelig for publikum).

§ 17. Tau. Bærende delers påkjennning.

1. Ved alle heiser, med de unntagelser som nedenfor er nevnt, hvor drivmaskineriet er forsynt med trommel for oppvikling av bæremidlene, skal heisstoler og motvekter være opphengt i minst 2 bæremidler (tau, kjettinger, gurter eller lignende).
2. Ved vareheiser (klasse b) på høyst 500 kg belastning og med ikke større kjørehøyde enn 3,5 m og ved småheiser med trommel for oppvikling av tauene kan ett tau for stol og motvekt tillates anvendt.

Ang. tau for vinsjer, se § 30.

3. Ved drivskiveheiser av klasse c med en belastning av 500 kg eller mer og av klasse d med belastning av 3 eller flere personer skal stol (kupé) og motvekt være opphengt i minst 4 tau. — For andre drivskiveheiser kan 2 tau tillates anvendt. Friksjonen mellom tau og drivskive skal være så stor at heisen skal kunne bære 50 % overbelastning uten glidning på drivskiven.

Anleggsvinkelen for tauene på drivskiven må ikke være under 135°.

4. Bæremidlene skal være særskilt og slik befestiget at belastningen fordeler seg likt på hver av dem. Jfr. § 22, punkt 1 vedrørende skiveheiser med 5 eller flere tau.

Ved tauets forbindelse med stol og motvekt skal enten anvendes: Spleis med 1 klemme (jekselklemme), 1 knute med 2 klemmer, taulås eller spesiell festebolt med konisk sete for innstøpning av tauet med hvitmetall.

Taulengden skal være så stor at det ved stolens og motvektens nederste stilling befinner seg minst en omdreining igjen på

trommelen. Tauendene skal føres gjennom trommelen og festes 6 janr. på den innerste siden av denne.

Anvendes taljeopphengning for stol eller motvekt regnes tau med slik opphengning som ett tau.

5. Ved anvendelse av ståltrådtau gjelder følgende minimumsmål for forholdet mellom skivediameter og tau- og tråddiameter.

Hastighet i m/s opp til:	0,5	1,0	1,5	2,0	2,5
Diameter av trommel og skive i forhold til taudiameter ..	38 d	40 d	42 d	44 d	46 d
Diameter av trommel og skive i forhold til tråddiameter ..	600 t	700 t	750 t	800 t	850 t

d = taudiameter. t = tråddiameter.

For tau med forskjellige tråddiameter regnes middeldiameteren redusert med 20 %.

Mindre taudiameter enn 11 mm tillates ikke anvendt for heiser av klasse c og d.

6. Tauenes sikkerhetsfaktor for strekkpåkjenning må ikke være mindre enn angitt i nedenstående tabell og beregnes etter følgende formel:

$$s = \frac{k \cdot Q}{P_d}$$

hvor s = sikkerhetsfaktoren, k = tauets bruddfasthet i kg pr. mm², Q = det samlede tautverrsnitt i mm² og P = belastningen (nyttelast + stol) i kg. Er kjørehøyden 20 m eller mer må tauenes vekt tillegges belastningen.

I beregningen må ikke benyttes større bruddfasthet enn k = 140 kg pr. mm², selv om de benyttede tau har høyere bruddfasthet.

Minste tillatte sikkerhetsfaktor.

Hastigheter i m opp til	0,5	1,0	1,5	2,0	2,5
Trommelheiser	14	16	17	18	19
Skiveheiser	20	22	24	26	28

Hvis tauene bøyes i S-form over skive blir sikkerhetsfaktoren å øke med 10 %.

Hvis stolen direkte er utbalansert ved en motvekt regnes de derved benyttede tau i det samlede tautverrsnitt.

For de benyttede tau eller kjettinger kan prøvesertifikat fra fabrikanten forlanges fremlagt.

- 6 janr. 7. Bjelker, aksler og bærende eller konstruktive deler (herhen hører også kjettinger, gurter) skal i henhold til beregning i regelen ikke påkjennes mer enn til $\frac{1}{4}$ av materialets bruddstyrke ved rolig belastning og $\frac{1}{10}$ ved varierende belastninger.

§ 18. Drivmaskineri og andre bevegelige deler.

1. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,2 m pr. sek.

Denne bestemmelsen gjelder for alle slags heiser med maskinell drivkraft.

Anm. Den betraktes oppfylt når:

- a) maskineriet drives med elektromotor med konstant maksimalhastighet,
- b) kraften ved mekanisk drift overføres fra drivaksel med konstant hastighet,
- c) driftshastigheten ved hydraulisk dreven heis ikke økes for tom stol (kupé) for oppgående og for full last for nedgående ved full åpning av styringen (sleiden).

2. Heismaskineriet skal for maskindrevne heiser være utstyrt med stoppebrems, som umiddelbart stopper heisen (maskineriet), om drivkraften opphører å virke eller om manøverapparatet blir slått av.

3. Maskinens bremseinnretning skal enten være forsynt med 2 av hinannen uavhengige fjærer eller med både vekt og fjær, som hver for seg er tilstrekkelig til øyeblikkelig å stoppe maskineriet, om en av dem skulle bli uvirksom.

Heismaskin med direkte dreven elektromotor skal ha brems som utløses elektrisk.

4. Ved drivmaskineri for heiser med heisstol (klasse a₁, b₁ c og d) skal drivkraften overføres gjennom snekkeskrue — med eller uten tannhjulsmellomledd — til trommelaksel.

Ved trykkknappstyrte heiser med hastighet over 1,0 m/sek. skal drivmaskineriet forsynes med to av hinannen uavhengige stoppebrems (elektromagnetiske).

Ved heiser med remdrift skal heisstolen stanse eller høyst bevege seg opp eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

5. Hånddrevne heiser skal ha en pålitelig håndbrems, såfremt maskineriet ikke på annen måte holdes i stillstand når drivkraften opphører. Hastigheten skal, om bremsen holdes løftet, — under tom stol for oppgående og full last for nedgående — ikke overskride den for disse heiser tillatte maksimale.

Anm. En pålitelig sentrifugalbrems vil i sådanne tilfelle måtte anbringes på driv-, mellom- eller trommelaksel.

6. Ved anvendelse av ståltråddtau skal trommelen for oppvikling 6 janr. av tauene være forsynt med dreide spor for disse.

Denne bestemmelse gjelder ikke småheiser drevet med håndkraft.

Angående feste av tauene se § 17, p. 4.

7. Igangsetning av en heis må på bekvem måte kunne skje både fra maskinrom og fra tauskiverom såfremt dette ikke er beliggende like ved siden av maskinrommet.

Apparatet for avstengning av drivkraften (manøverstrømmen) skal forefinnes i maskinrommet og i tauskiverommet, og skal være plassert nærmest mulig inngangsdøren.

Det skal i maskinrom forefinnes tørneanordning så heisstolen i nødtilfelle kan beveges for hånden. Dreieretning (for opp og ned) skal angis på motoren.

8. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner seg i særskilt avlåst rom, omgis med kapsler eller lignende, så mennesker ikke kan komme til skade. Under tauskivene på toppen av heisbanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes.
9. I forretnings-, beboelseshus, hoteller og lignende må maskinfundamenter, fester etc. forsynes med lyddempende underlag (mellomlegg). For øvrig bør konstruksjon og plassering av heiser og dets maskineri bestemmes under hensyntagen til minst mulig forstyrrende lydoverføring.

§ 19. Skilter.

1. Alle sjaktdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, anbragt i ansikts-høyde, av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav framgår heisens art, belastning m. v. etter nedenstående skjema:
 - a) Småheis. Last kg.
 - b) Vareheis. Last kg.
Må ikke benyttes til personbefordring.
 - c) Vareheis med personbefordring. Last..... kg.
(inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.
 - d) Personheis. Last personer (inkl. fører).
Må kun betjenes av godkjent fører.
 - c₂ Automatisk vareheis med personbefordring
(uten fører). Last kg.
 - d₂ Automatisk personheis (uten fører). Last
..... personer.

Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med alminnelige tall, ikke med bokstaver.

- 6 janr. 2. Skilter av annen form eller farge enn den normale type kan tillates, hvor estetiske hensyn gjør det begrunnet.

Ved heiser med personbefordring (klasse c og d), gående gjennom 3 eller flere etasjer skal sjaktdørene være forsynt med etasjetall på den side, som vender mot sjakten.

Oppslag eller skilter av annet innhold må ikke uten skriftlig tillatelse av heisinspektøren anbringes på sjaktdørene eller i heisstolene.

3. I heisstol (kupé) eller på annet hensiktsmessig sted skal anbringes skilt med fabrikantens navn, fabrikasjonsår og fabrikknummer.

§ 20. Belysning.

1. Alle inngangsdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heismotoren.

For slukking og tenning av elektrisk lys i heisstol må for automatiske personheiser (klasse d 2) være anbragt en nøkkelkontakt eller skjult kontakt.

2. I maskinrom og i tauskiverom skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe). Strømbryteren må være plassert nærmest mulig inngangsdøren.

Stikkontakt må anbringes på stoltak, under stolen og i skive-rom.

V. Særskilte sikkerhetsapparater.

§ 21. Låser og dørsperrmekanismer.

Dørkontakter.

Ved alle heiser — unntagen småheiser som beveges ved håndkraft (§ 2 a) — skal det treffes sådanne anordninger:

1. At dør eller grind til heissjakt (heisbane) ikke skal kunne åpnes uten at heisstolens golv befinner seg maksimalt 20 cm under eller over golvet ved døråpningen.

Unntagelser herfra kan gjøres for heiser av klasse b og c, hvor stansning for påløft er ønskelig, når det blir anordnet tilstrekkelig beskyttelse for åpningen mellom stol og etasjegolv.

2. At heisstol (kupé) ikke skal kunne settes i gang eller holdes i bevegelse ved den ordinære igangsetningsmekanisme med mindre alle sjaktdører og stol- og kupédører er lukket eller låst.

Hvis denne bestemmelse tilfredsstilles ad elektrisk vei (ved dørkontakter) skal heisen stoppe om en dør (eller lås) åpnes under fart.

Bestemmelsen er ikke til hinder for anvendelse av såkalt fin-⁶ janr. innstilling, forutsatt at heisstol (kupé) i høyden beveges 20 cm over eller under ordinært stoppested, samt at bevegelsen skjer med fininnstilling (lav) hastighet. Hvis fininnstillingen skjer med åpne sjaktdører, skal det under heisstolens golv i hele dens bredde anordnes skjermbeskyttelse, som utelukker klipningsrisiko mellom golv ved etasjene og stogolv.

3. Til oppfyllelse av bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder dessuten for de enkelte klasser av heiser følgende:

A) For automatiske heiser av klasse b (rene vareheiser) og klasse c (vareheiser med personbefordring) med hastighet opp til 0,75 m pr. sek., skal det for sjaktdørene anordnes:

- a) To av hinannen uavhengig virkende stengemekanismer, såfremt hver av disse utløses eller stenges ved kun en enkelt fjær.

- b) Hvis utløsningen — stengingen — skjer ved dobbelte fjærer, ved en fjær og lodd eller ved fjær i forbindelse med tvangsforrigling fra stol er en stengemekanisme tilstrekkelig.

B) For automatiske heiser av klasse b og c med hastighet over 0,75 m/sek. og for automatiske personheiser (klasse d 2) skal forriglingen av sjaktdørene skje tvangsmessig (uten anvendelse av fjær eller vekt) og før heisen kan settes i bevegelse.

En sjaktdør må ikke kunne åpnes før heisen er stanset (20 cm over eller under) foran vedkommende dør.

Den tvangsmessig bevegede forriglingsanordning skal dessuten være forsynt med fjær som uavhengig av tvangsforriglingen holder den i stilling.

De under A og B nevnte forriglingsanordninger må være slik utbalansert, at tyngdekraften ikke motvirker fjærkraften.

C) Ved heiser som betjenes med fører (c 1 og d 1) skal sjaktdørene kun la seg åpne utenfra ved en særskilt nøkkel (pipe-nøkkel), beroende hos føreren.

Denne bestemmelse gjelder ikke for heiser av klasse c 1 med elektrisk manøvrering og kombinerte heiser (klasse d 4) såfremt det i heisstolen enten er anbragt en nøkkelkontakt for brytning av manøverdørkontaktstrømmen eller såfremt manøvrhebelen er avtagbar (hebel og nøkkelkontakt skal bero hos føreren). For kombinerte heiser (d 4) må dessuten forriglingsanordningen tilfredsstillende bestemmelsen i punkt B.

6 janr. Ved kombinerte heiser skal trykknappene (automatisk) settes ut av virksomhet når hebelen skyves inn, og (automatisk) bringes i virksomhet når den tas vekk.

D) For automatiske heiser med personbefordring (c 2 og d 2) med hastighet av 1 m/sek. eller mer og for førerheiser (c 1 og d 1) med en hastighet av 2,0 m eller mer skal stol- og kupédører ikke kunne åpnes under fart.

E) Automatiske personheiser (d 2) kan tillates kjørt med åpen grinddør i kupé under tomgang såfremt:

- a) kupéen er forsynt med parallelt bevegelig golv uten fast terskel foran, og som gir pålitelig hindring av igangsetning utenfra ved belastning på golv av 25 kg,
- b) inngangsåpningen vender mot en tett sjaktvegg uten framspring eller fordypninger og ellers under forhold som nevnt i § 10, punkt 5.

Anm. Som tett sjaktvegg gjelder i dette tilfelle ikke nettingvegg.

F) Ved heiser av klasse b, c og d hvor sjaktinnhegningen ikke er utført i heisbanens hele høyde (f. eks. ved utvendige heiser) skal dør i heisstol (kupé) automatisk stenges (tvangsforigles) og skal ikke kunne åpnes før heisen befinner seg ved stoppestedet.

Anm. Denne bestemmelse utelukker ikke anvendelse av de såkalte løsdører som automatisk tas med av heisstolen og settes av umiddelbart over angjeldende stoppested. For personheiser (klasse d) må det da dessuten anordnes en ekstra dør i kupéen innenfor.

En sådan løsdør må være hengslet på en slik måte at den under gang ikke faller ned ved at varer eller lign. kommer i klemme ved døren (jfr. § 9, p. 3).

Anordning for åpning av sjaktdører om heis ikke befinner seg foran kan tillates når foranstaltninger er truffet så uvedkommende ikke kan benytte seg derav.

4. Dørkontakter:

Ved heiser av klasse b, og automatiske heiser av klasse c og d, må kun anvendes dørkontakter med tvangsmessig brytning av strømmen. Ved dobbeltdører kan en kontakt tillates når dørene både hver for seg og begge i forening virker på kontakten.

Disse bestemmelser anses kun oppfylt når den ene del av kontakten sitter på karmen og den annen på døren (dørene) eller på et i forbindelse med denne (disse) fast og sikkert forbundet ledd som ikke på noen måte kan beveges og bevirke kontaktforbindelse uten at døren (dørene) er lukket.

Kontakter som sitter på dørkarmene må være således kon-

struert, plasert og beskyttet at de kun kan kortsluttes med et 6 janr. særskilt formet ledende stykke av metall (støpsel).

Anm. Såfremt dørkontaktene ligger helt skjult (ikke tilgjengelig) må det anordnes en (for uvedkommende ikke tilgjengelig) kortslutningsanordning til benyttelse for heispasser og under inspeksjon.

§ 22. Fanginnretning og regulator.

1. Heisstoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som i § 28) skal forsynes med:

a) En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er opphengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneverdig forlengelse av noen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringene).

For småheiser (klasse a) på 10 kg belastning eller derunder og for vareheiser (klasse b) med en løftehøyde av 3,50 m og derunder, hvor det er truffet anordninger som tvangsmessig fastlåser stolen når sjaktdørene åpnes gjelder denne bestemmelse ikke.

b) Ved småheiser er det tilstrekkelig at fangapparatet virker ved brudd på tauene (tauet).

Ved drivskiveheiser med 5 eller flere tau kan det tillates at tauene festes direkte til heisstolen — uten forbindelse med fangapparatet. Mellom hvert tau og stolen og likeledes mellom hvert tau og motvekten må i så tilfelle være innskutt en kraftig fjær. Fangapparatet må i dette tilfelle virke utelukkende ved impuls fra hastighetsregulatoren.

c) Heiser med hastighet fra 1,0 til 1,25 m pr. sek. skal være forsynt med fjærende anordning (oljedempet) under stol (kupé) for å minske støtet under fangning. Ved hastighet over 1,25 m pr. sek. skal glidende fanginnretning anvendes.

2. Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal tillike forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen hastigheten for den nedadgående heisstol har overskredet den for heisen bestemte med 0,3 m pr. sek.

Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparater, der i seg selv oppfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelsen av forannevnte hastighetsgrenser og som heisinspektøren finner betryggende.

3. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastig-

6 janr. het for nedadgående heisstol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, etter at den er falt høyst 250 mm, eller etter at hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,3 m pr. sek.

Såfremt stolens vekt direkte er utbalansert ved en motvekt, kan det ved samlet last av 3 tonn eller mer fritas for frigjørelse fra denne motvekt under fangprøve.

Stoler med hastighetsbremsere må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 15 med tillegg av 0,3 m pr. sek.

Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved at varer eller lignende kommer i berøring med dem. De må lett kunne etterstes og innstilles.

For drivskiveheiser kan fangprøve foregå ved hjelp av hastighetsregulatoren.

§ 23. Grensene for stolens høyeste og laveste stilling. Grensebryter.

1. Grensene for høyeste og laveste stilling av heisstolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege seg en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m over den høyeste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse. Hvis heisen automatisk slår av til lavere fart ved topp- og bunnstilling gjelder i dette tilfelle den halve hastighet.
2. Enhver heis som ikke drives ved håndkraft skal være forsynt med en anordning som automatisk bringer maskineriet til å stanse ved heisstolens (kupéens) nederste og øverste stilling.
3. Det skal i dette øyemed finnes to av hinannen uavhengige apparater hvorav det ene skal virke som den ordinære pådragningsinnretning (styretau) og det annet uavhengig av denne. Denne bestemmelse gjelder ikke for småheiser med drivskive.

Anm. Grensebrytere som drives fra maskineri eller stol med samme organ anses ikke å være uavhengige av hverandre.

4. Ved elektrisk drevne heiser med tautrommel skal den ene grensebryter tvangsmessig bryte hovedstrømmen for begge bevegelseretninger.

Ved 3-faset vekselstrøm må i det minste to av fasene brytes.

5. Ved elektrisk drevne heiser med drivskiver kan grensebryteren anordnes:

- a) Som beskrevet for trommelheiser i punkt 4.
- b) Med manøverstrøms grensebrytere anbragt i sjakten og påvirket direkte av heisstolen. I dette tilfelle skal heisen for-

uten den ordinære etasjestsjalter være forsynt med 2 av 6 janr. hinannen uavhengige apparater som bringer heisen til å stanse, når de ovenfor nevnte grense er nådd. Apparatene skal være slik konstruert at de virker som den ordinære pådragningsinnretning, men uavhengig av denne.

Grensebryterne må være særlig pålitelig konstruert, og de 2 brytere i hver endestilling skal være innkoblet i manøverstrømmen for 2 av hinannen uavhengige magnet- eller motorstyrte kontaktorer som hver for seg bryter hovedstrømmen til heismotoren.

6. Ved drivskiveheiser med personbefordring (c og d) med hastighet av 1,0—1,5 m pr. sek. skal det i bunnen av heissjakt og motvektssjakt anordnes fjærbuffer. Ved hastighet over 1,5 m pr. sek. skal oljebuffer anvendes.
7. Stol- og motvektbanenes (sjaktenes) innbyrdes høydeforhold skal være slik avpasset, at motvekten stopper mot bunnen (buffer) av sjakten innen oppgående stol støter mot taket, samt at heisstolen stopper mot bunnen innen motvekten støter mot taket.

§ 24. Stopning ved slakke tau.

1. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for oppvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke, enten på grunn av fangning eller om stol (kupé) setter seg fast for nedgående på annen måte.

Anm. Slakketaubryteren må for å tilfredsstille denne bestemmelse påvirkes direkte av stoltauene og ikke av fangapparatet.

2. Ved drivskiveheiser skal maskinen automatisk stoppe når fangapparatet trer i virksomhet.

Anm. I dette tilfelle kan slakketaubryteren påvirkes direkte av fangapparat.

VI. Elektriske deler.

§ 25. Foruten å tilfredsstille statens forskrifter for elektriske anlegg og de lokale elektrisitetsverkers forskrifter skal elektrisk drevne heiser oppfylle følgende bestemmelser:

1. Elektrisk materiell, apparater og utstyr så som dørkontakter, manøverkontakter og bryterelementer må på forhånd være godkjent av Norges elektriske materiellkontroll og eventuelt av elektrisitetsverket.
2. Elektriske ledninger som ikke er bevegelige skal legges i jengede rør, som utenfor maskinrom føres inn i bokser for dørkon-

6 janr. takter m. v. gjennom gjengede rørstusser på disse. Armert blykabel kan under henvisning til installasjonsforskriftene tillates.

I maskinrom skal rørene, hvor de ikke kan innføres som ovenfor anført, føres så langt fram mot koblingskontakter på motorer, igangsettings- og andre apparater, som forenlig med en forsvarlig isolasjon for elektrisk ledende deler.

Rør og jordkabler i maskinrom må uten heisinspektørens skriftlige godkjennelse på forhånd ikke innpusses eller innmures i golv eller vegger.

Maskin- og apparatrommet må av hensyn til de elektriske apparater og ledninger være tørt.

3. Rosett for uttagning av lys til kupé og koblingsstykker for manøverledninger, som anbringes på sjaktens vegger, må beskyttes ved lukkede jernbokser.

Stikkontakt for uttagning av arbeidsbelysning på kupé- eller stoltak må være beskyttet med jernboks med automatisk virkende lokk.

Bevegelige ledninger til kupé (stol) må anbringes således at de ikke kan komme i beknip eller sette seg fast under heisens drift.

Ledninger for lys og ringeapparater må anbringes i særskilt kabel (ikke i samme kabel som manøver- og dørkontaktstrøm).

4. Ledningssystemet skal være således utført og koblet at om overledning til jord oppstår skal heisen ikke kunne settes i gang så lenge overledningen varer.

5. Hvor dørkontakter og ledninger er utsatt for fuktighet som ved utvendige heiser må det anvendes vanntett utstyr godkjent av Norges elektriske materiellkontroll og i rom hvor det kan opptre skadelige gassarter, gasstett utstyr.

6. Ved trefaset vekselstrøm må motor og igangsetningsapparat beskyttes mot strømtilførsel i tilfelle brudd på en av fasene.

7. Til belysning i kupé (stol) må anvendes flat takarmatur. I vareheiser skal de være beskyttet ved sterkt jerngitter.

8. Amperemeter skal anbringes på apparattavle i maskinrom. Tavlen må plasseres nærmest mulig inngangsdøren (jfr. § 18, punkt 7).

9. Ved brann eller lysbueskader i elektriske heisdeler må intet røres eller fjernes før elektrisitetsverket har besiktiget skaden og tillatt reparasjon.

10. Reparasjon og utbytting av elektrisk del i heis skal av den som utfører arbeidet innmeldes til elektrisitetsverket med oppgave over hvilket apparat har vært defekt, skadet eller ubrukelig, samt angi mulig grunn til disse forhold. Likeledes sender an-

leggets eier til elektrisitetsverket detaljert beskrivelse av uhell 6 janr. og ulykker som forårsakes av noe av den elektriske del.

Slike oppgaver skal også innsendes til heiskontrollen. Jfr. § 31 og § 36.

VII. Småheiser.

§ 26. For småheiser (klasse 2 a) gjelder kun de i foranstående paragrafer 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11 p. 1/2, 12 p. 1/4, 13 p. 1, 14 p. 1, 15 p. 4, 16 p. 2, 18 p. 1/2/4/5/6/8/9, 19 p. 1/2, 21 p. 1/2, 22 p. 1/3, 23 p. 1/2/3/4, 25 p. 1/2/5/9/10 og 30 oppstilte bestemmelser, fra hvilke bygningsrådet kan tillate unntagelser, når det på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

VIII. Spesielle heiser.

§ 27. Kontinuerlige heiser (paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser under titel III, IV og V som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med følgende bestemmelser og på betingelser som for hvert enkelt tilfelle om fornødent kan fastsetes av bygningsrådet:

1. Kjettingene som stolene (kupéene) er opphengt i, må ledes i føringer som forhindrer at de ved brudd faller ned på stolene og dessuten forhindrer at stolene faller ned, men blir stående på de underliggende deler av kjettingene.

En kraftig jernbøyle må i dette øyemed være anbragt under ledeskivene i bunnen.

Kjettingene må beregnes med minst 8-dobbel sikkerhet.

2. Sjøktåpningene må være således beskyttet med skjermmer, bevegelige klapper eller lignende, at mennesker ikke kan komme til skade når stol eller last passerer forbi.

For heiser med personbefordring gjelder dessuten følgende bestemmelser:

3. Den frie høyde oventil i sjakten må minst være 1 m over høyeste stilling av stol og den frie høyde nedentil under laveste stilling av stol minst 0,6 m.
4. Stolene skal på de sider hvor det ikke er inngangsåpning være forsynt med solide tette vegger.
5. Stolens golv skal foran være innrettet med oppad bevegelige klapper, minst 25 à 30 cm brede. Lignende klapper skal være anbragt i etasjene på den side som vender mot de oppadgående stoler.

Golv et i stolene og i etasjene foran inngangsåpningen må ikke være glatt.

- 6 janr. 6. På stolenes sidevegger og ved inn- og utstigningsåpningene skal anbringes håndtak av metall, som må ha en avrundet form.
7. Ved hver sjaktåpning skal finnes en lett synlig stoppeinretning, som øyeblikkelig bringer heisen til å stoppe og samtidig står i forbindelse med alarmsignal (til heisspaser) som høres inntil signalkontakten blir brutt.
- Ved heisens igangsetting skal signal gis som høres i alle etasjer.
8. Ved heisens øverste ende skal det under ledehjulet for oppgående stoler være anbrakt oppklappbar lem som ved berøring eller løftning bringer heisen til øyeblikkelig å stoppe.
- Ved heisens nederste stilling skal det foran ledehjulet anbringes tett vegg som ved trykk eller berøring på samme måte bringer heisen til å stoppe.
9. Ved stolenes øverste og nederste stilling skal det anbringes tydelige oppslag synlig fra stolen med tekst:
- Stå rolig — ingen fare.
10. Det tillatte personantall skal tydelig være angitt i hver stol og ved hver etasje på skilt av godkjent type. Største tillatte person-tall i hver stol er 2 personer.
11. Heishastigheten må ikke overstige 0,3 m pr. sek.
12. Stolene og sjaktåpningene skal når heisen benyttes være til-strekkelig belyst.
13. Når heisen ikke er i bruk skal samtlige sjaktåpninger være sper-ret med en snor eller lignende.

§ 28. Heiser med direkte bærende stempel. Hydrauliske heiser.

1. Ved heiser som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellom stempel og heisstol være således fast og sikkert utført, at heisstolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbrakt motvekt kan bli løftet av.
- Hvis motvekten er tyngre enn tom heisstol må den forsynes med fangapparat.
2. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelsylinderen an-bringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsled-ningen forhindrer heisstolen i å falle nedad med større hastig-het enn tillatt.
- Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelsen på den måte, at heisstolen i sin høyeste stilling belastes til maksi-mumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

§ 29. Senkeheiser i teglverker. 6 janr.

Anm. De såkalte senkeheiser (senkestoler) eller bremsestoler, alminnelig brukt i teglverker, er heiser av den aller enkleste art. Da de bare brukes til transport for nedgående og som regel betjenes av dertil fast ansatte personer, kjent med bruken, kan sikkerhetsapparatene innskrenkes til de minst mulige. — Prinsippet er: Over en ledeskive på topp, som også benyttes som bremse-skive løper et tau, i hvis ene ende stolen er festet og i den andre ende en motvekt — eller en annen stol. Hastigheten reguleres ved et trekktau, som virker på bremsekiven ved løftning av denne.

1. Heisbanen må omkles i sin hele høyde med vertikalt gående stenger, bord eller lignende, med største avstand 10 cm.
2. Døråpningene må forsynes med dører av sprosser som for sjaktinnhegning. De skal åpnes og lukkes automatisk av heisstolen.
3. Stolen forsynes med fangapparat, som trer i virksomhet ved taubrudd.
4. Ledehjulet på toppen må være forsynt med en kraftig bremse, tilstrekkelig til å holde stolen i stillstand med dobbelt last. Bremsetauet skal plasseres utenfor heisbanen ved døråpningene.
5. Skilter som for vareheiser bestemt skal anbringes på samtlige sjaktdører.
6. Stolen opphenges i ståltrådttau med sikkerhet som for vareheiser (under 500 kg) bestemt.

§ 30. Vareheiser og småheiser uten heisstol, vinsjer etc. (§ 1, punkt 2).

Anlegg av vareheiser uten heisstol, vinsjer og lignende skal uansett de bestemmelser som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med følgende bestemmelser og på betingelser som for hvert enkelt tilfelle om fornødent kan fastsettes av bygningsrådet.

1. Over innkjørsler, passasjer og lignende må disse slags heiser ikke anbringes. Fra denne bestemmelse kan bygningsrådet på visse betingelser dispensere.
2. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne automatisk virkende apparater at lasten under firing ikke overskrider den for heisen normale hastighet selv om håndbremsen ikke virker eller om drivkraften for et øyeblikk blir vekk.
3. Maskindreven heis skal for øverste og nederste stilling av lasten være forsynt med automatisk virkende stoppeanordning som stopper drivmaskinen.

- 6 janr. 4. Det tau (de tau) hvori lasten er opphenget skal bære med 5-dobbel sikkerhet idet det kun tas hensyn til strekkpåkjenning. Minste skivediameter hvorover tauet passerer må ikke være under 500 ganger tråddiameteren.
5. Ved utvendig anbrakte heiser skal døråpningene være forsynt med brystninger, faste eller selvlukkende bomber eller på annen måte være beskyttet til hindring av nedstyrtning. Faste solide håndtak skal anbringes på hver side av døråpningen.
6. Ved innvendig anbrakte heiser skal golvåpningene være forsynt med ildsikre selvlukkende, tettsluttende lemmer såfremt åpningene ikke er forbundet med ildfast sjakt. Døråpninger i sjakter må forsynes med ildsikre, selvlukkende dører samt faste rekkverk eller bomber.
7. Maksimalhastighet for vinsjer er 1,5 m pr. sek.

Anm. Istedenfor faste bomber eller brystninger vil 2 delte bomber, som holdes i stilling ved fjærkraft og som ikke kan slås ut i heisbanen, kunne godkjennes.

IX. Drift av heiser.

§ 31. Ansvarlig for driften.

1. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører oppsynet med driften, er ansvarlig for at heisen bare benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon eller sikkerhetsapparatene har vært i ustand, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 35). Han er videre ansvarlig for at heis, der fordrer betjening med fører (§ 32) ikke benyttes, når fører savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være oppslått i heisstolen.

Ved reparasjon, rengjøring av sjakt o. l. skal heisen være avstengt for trafikk.

Så lenge en heis er satt ut av drift skal dette være tilkjenne-gitt ved oppslag på sjaktdørene.

2. Enhver som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøye følge førerinstruksen, de for heisen ved oppslag gitte anvisninger og øyeblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.
3. Enhver ulykke, uhell og større feil med en heis skal av dennes eier eller av den som er ansvarlig for driften straks meldes til heiskontrollen.

§ 32. Heispassere og førere.

6 janr.

1. Enhver heis skal stå under tilsyn av en dertil kyndig person (heispasser).

Ved heiser med personbefordring og ved automatiske vareheiser skal den person som fører dette tilsyn være minst 18 år gammel og være fullt fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vitnesbyrd (kyndighetsbevis) i ettersynsboken. Passeren, som skal bo på stedet eller i dets nærhet, må herhos ved skriftlig erklæring i samme påta seg ansvaret for heisens pasning.

Det er ikke tillatt for heispasser å foreta reparasjoner av heisanlegg med mindre han har heismontørsertifikat, jfr. § 36. Heiskontrollen kan dog dispensere fra denne bestemmelse når passeren kan godtgjøre å ha den fornødne innsikt og erfaring i faget, enten som elektriker eller mekaniker. Sådanne dispensasjon (tillatelse) blir av heiskontrollen å påføre på heispasserens kyndighetsbevis.

2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) unntatt de i passus 4 nevnte skal kunne benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 17 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instruksjoner, hvilket som ovenfor nevnt under passus 1 skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. På samme måte må han ved skriftlig erklæring påta seg ansvaret for føringen.

Heispasser og fører kan forenes i en og samme person.

3. Såfremt heis med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren), tillates senket til 15 år.
4. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknappheiser) med igangsetting kun ved trykking på en knapp og med automatisk stansing ved hvert enkelt stoppested tillates benyttes uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 21 punkt 3 oppstilte betingelser.
5. Så lenge en heis er satt ut av drift skal dette være tydelig tilkjennegitt ved oppslag på samtlige sjaktdører.

6 janr.

*X. Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelser.**§ 33. A n m e l d e l s e.*

1. Ethvert heisanlegg, som aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 131 anmeldes. Sådanne anmeldelser, som må skje på særskilt foreskrevet skjema, innsendes til heiskontrollen, og skal være ledsaget av de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. For øvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 132.

Over nye og ukjente konstruksjoner kan detaljerte tegninger forlanges innsendt.

2. Alle bygningsmessige arbeider, som skal utføres i forbindelse med heisanlegg, må særskilt anmeldes til bygningsvesenet på vanlig måte.

§ 34. P r ø v e o g g o d k j e n n e l s e.

1. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse vedtekter.

Den for sådan prøve nødvendige monterhjelp og anordning bekostes av heisleverandøren.

2. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på dertil utferdiget skjema.
3. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføyas en av eieren anskaffet ettersynsbok og tilstilles denne. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningsrådets formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.
4. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (sertifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisene er tillatt og benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette sertifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbrakt i heisstolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.
3. Når et anlegg skifter eier skal dette så vel av den tidligere som den nye eier skriftlig meddeles heiskontrollen.

§ 35. Kontrollundersøkelse.

6 janr.

1. Ettersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høyst $\frac{1}{2}$ års mellomrom.

Ved heiser som er meget lite benyttet kan ettersynene innskrenkes til 1 gang årlig for heiser med personbefordring (c og d) og til 1 gang hvert annet år for vareheiser (b), såfremt de står under betryggende kontroll.

Ettersyn av småheiser (a) finner bare sted etter anmodning av eier eller leverandør, etter reparasjoner eller hvis man av andre grunner finner det påkrevet.

Den for ettersynet fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette ettersyn undersøkes hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredsstiller heisforskriftene.

2. Ettersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av eieren anskaffede ettersynsbok, som skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse. Den bør i regelen bero hos heispassereren.

Til rettledning for besiktigelsesmenn og andre som fører tilsyn med heisanlegg skal anføres, at stol- og motvektstau må utskiftes, når antallet tråddrudd pr. meter er større enn $\frac{3 \times i}{d}$,

hvor i er trådtallet i tauet og d tauets diameter i mm.

3. Forefunne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist. Hvis så ikke skjer kan heisen avstenges for videre benyttelse inntil manglene er rettet.
4. Finner kontrollen, at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne at driften øyeblikkelig stanses, å anføre i ettersynsboken at dette er skjedd, og øyeblikkelig gi politiet fornøden underretning, hvis dette finnes påkrevet. Jfr. § 32, punkt 5.

XI. Montering. Kompetansefordring.

§ 36. Montasje. Reparasjoner.

Monteringer og reparasjoner av heisanlegg på stedet skal foretas av eller under tilsyn av heismontør med fagarbeiderbevis (sertifikat), eller under ledelse av fagingeniør i heisbransjen. På steder der ikke tilstrekkelig antall heismontører finnes, kan det for utførelse av mindre reparasjoner og vedlikehold av heiser gis arbeidstillatelse for et nødvendig antall elektromontører som tilfredsstiller kravene til montører av gruppe II i den kongelige resolusjon av 5 april 1935 med eventuelle endringer.

6 janr. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke småheiser som drives ved håndkraft, vareheiser uten heisstol (vinsjer, § 30) og direkte hydrauliske heiser som kremasjonsheiser og lignende (§ 28).

Det påhviler den som utfører montasje eller reparasjon å melde av til eier og heiskontroll feil eller mangler ved en heis, som gjør den farlig å benytte.

Anm. En slik arbeidstillatelse meddeles av en sertifiseringskomité på 3 medlemmer med suppleanter. Av disse oppnevner Norsk Arbeidsgiverforening og Heismontørenes forening hver et medlem med suppleant og vedkommende departement en oppmann med suppleant, fortrinnsvis heiskontrollører. Sertifiseringskomitéen utsteder fagarbeiderbevis for eldre monterer. For læregutter, som har gjennomgått heislæretiden og utført prøveanlegg utstedes sertifikat av en prøvenemd, oppnevnt av de samme institusjoner.

§ 37. Kompetansefordringer.

Personer som skal foreta besiktigelser av heisanlegg i henhold til gjeldende vedtekter, skal ha:

1. God teoretisk teknisk utdanning og ha gjennomgått fagavdeling for maskinvesen eller elektroteknikk på teknisk skole.
2. Minst 2 års praksis som konstruktør ved anerkjent fabrikk for heiser, eller under erfaren besiktigelsesmanns veiledning erholdt inngående kjennskap til forskjellige systemer av heiser, spesielt til sikkerhetsapparatene, og til gjeldende vedtekter for heisanlegg, samt til fremgangsmåten ved heisers besiktigelse og godkjennelse.
3. Godt omdømme samt være kjent for pålitelighet, orden og redelighet.

Unntagelser fra ovenstående bestemmelser kan under visse forhold meddeles av bygningsrådet eller av vedkommende ansettelsesmyndighet, som også utferdiger nødvendig instruks for heiskontrollen.

XII. Unntagelser, ikrafttreden og straffebestemmelser.

§ 38. Unntagelser

utenom hva det i vedtektene omhandles, kan med heiskontrollens anbefaling meddeles av bygningsrådet.

§ 39. Ikrafttreden.

1. Vedtektene trer i kraft straks samtidig med at forskriftene av mars 1936 oppheves.

For heiser under bygging kan det tilstås lempelser for så vidt disse bestemmelser er strengere enn forskriftene av 1936 eller eldre forskrifter.

2. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så 6 janr. stor utstrekning, at det anses for å bli hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 125), må disse vedtekter følges.

Ved mindre forandringer kan det kreves at nærværende vedtekter gjøres gjeldende i den utstrekning heiskontrollen finner det påkrevd av hensyn til sikkerheten.

3. Ved eldre heisanlegg som ikke tilfredsstiller någjeldende forskrifter kan heisinspektøren kreve slike foranstaltninger som finnes nødvendige av hensyn til sikkerheten. Slike påbud kan appelleres til vedkommende regjeringsdepartement.

§ 40. Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse vedtekter forholdes som bestemt ved overtredelser av lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 i § 152.

B. Regulativ.

Gebyrer til bykassa.

For anmeldelser, besiktigelser, utstedelse av attester, kontroll med utførelse og tilsyn med drift av heisanlegg betales gebyrer til bykassa etter følgende regulativ i medhold av § 144 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

Ved innsendelsen av enhver anmeldelse av heisanlegg betales 5 — fem — kroner.

For prøvning og utstedelse av attest etter § 34 betales:

For småheiser (§ 2 a)	kr. 20
For vareheiser (§ 2 b)	» 30
For vareheiser med personbefordring (§ 2 c)	» 40
For personheiser (§ 2 d)	» 40
Kan attest ikke utstedes etter første prøve, erlegges som tillegg for hver gjentatt prøve det halve av ovenangitte gebyr.	
For den i § 31 punkt 1 og § 35 punkt 3 omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg	» 10
For meddelelse av det i § 32 omhandlede vitnesbyrd for heispasser og fører	» 5
For det årlige ettersyn av vareheiser (§ 2 b)	» 15
For halvårlig ettersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d)	» 15
For ettersyn av småheiser	» 10

Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager etter attestens (erklæringens) utstedelse.

7 janr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Balestrand herred, Sogn og Fjordane fylke, 15 april og 16 september 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så: Paragrafene 37, 38, 39 og 40 i husleieloven skal gjelde i Tjugum sokn i Balestrand kommune.

7 janr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 11 november 1947 om regulering av en del av Eiksmarka, Bærum. Samtidig har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Tomtene kan bebygges med boligblokker i henholdsvis 2 og 3 etasjer som bebyggelsesplanen viser.

Våningshusenes størrelse må ikke overstige 210 m² bebygget areal for de korte blokker og 400 m² for de lange blokker.

På parsell 39 kan dessuten plasseres en mindre melkebutikk i 1. etasje.

2. Våningshusene må utføres i ildfaste materialer.
3. Våningshusene må legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser.

Mindre utbygg tillates foran byggeflukten når det ikke gis større fremspring enn 2,5 m.

4. Ens takform må gjennomføres. Takvinkelen skal være 22,5°.
5. Uthus hvis størrelse ikke må overstige 150 m² pr. tomt anordnes arkitektonisk i forhold til våningshusene som bebyggelsesplanen viser.
6. Utvendige søppelkasser tillates ikke.
7. Eventuelle gjerder skal utføres som lave plengjerder.
8. Mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter kan innvilges av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven.
9. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med reguleringsplan eller disse vedtekter.

7 janr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Skien bystyre i møte 10 desember 1947 om regulering av området Kirkeveien, — Frognerveien, — Øvregate, — Kiellands gate, — Bygrensen, Skien.

Samtidig stadfester departementet, i henhold til nevnte lovs 7 janr. § 3, bystyrets vedtak om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er vist på planen med reguleringsgrense. Innenfor denne grense skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som vist på planen.

§ 2. Bygningen kan oppføres av tre.

§ 3. Bygningen kan innredes til beboelse, mindre butikker, kontorer og håndverkslokaler som etter bygningsrådets skjønn ikke vil medføre ulemper for naboene.

§ 4. Bygningene kan oppføres i 1, 1½ og 2 etasjer etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

§ 5.

1. Forhager og mellomrom mellom frittstående hus, gårdsrom osv. må gis en tiltalende utformning og behandling. Bygningsrådet kan kreve utarbeidet fellesplan for disse områder som viser ut-
hus (garasje), tørkeplasser, plass for søppelkasser samt plan for plassering og beplantning.

2. Bygningsrådet kan tillate 1 etasjes uthus eller garasje oppført frittstående eller som tillegg til hovedbygning etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

§ 6.

1. Ingen tomt må bebygges før det foreligger godkjent tomte-
deling for hele kvartalet såfremt bygningsrådet finner det nødvendig. Hvor spesielle forhold tilsier det, kan bygningsrådet forlange utarbeidet bebyggelsesplan med høydeoppriss for kvartalet i sin helhet før anmeldelse av et enkelt bygg behandles.

2. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal være fasademessig behandling av branngravler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig i mer enn 1 år.

§ 7. Bygningens takform skal godkjennes i hvert enkelt tilfelle. Nedskjæringer eller vinduer — unntatt takluker — i takflatene til-
lates ikke.

§ 8. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygningene i samme byggingsflukt får en harmonisk utformning.

§ 9. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i byg-
ningsloven og de alminnelige vedtekter til anvendelse.

§ 10. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved pri-
vate servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

9 janr. **Kongelig resolusjon.**

Det bestemmes i medhold av § 11 i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg at kinematografmaskiner av typene A og B med tilbehør skal være underkastet teknisk kontroll i samsvar med nevnte lovbestemmelse.

9 janr. **Kongelig resolusjon.**

1. I henhold til § 1 i midlertidig lov av 5 desember 1947 om salg av medisintran fra produsent bestemmes at det er forbudt å selge eller på annen måte overdra medisintran til andre enn kjøpere som er godkjent av Fiskeridepartementet.
2. Dette forbud trer i kraft straks.

9 janr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 25 august og 15 november 1947 av Åmot herredstyre, Hedmark fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller besitter av hund i Åmot herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida 1 mai til 31 oktober. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter og heller ikke dresserte gjæterhunder som sammen med gjæter følger bufe på beite.

Samstundes oppheves vedtak av 21 august 1944 om bandtvang for hund i herredet.

9 janr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed blir stadfest vedtak av 29 november 1947 av Skjåk heradstyre, Opland fylke, der det i medhold av § 3, 2. leden i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eigar eller innehavar av hund i Skjåk herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida 1 mai til 15 november. Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar og heller ikkje dresserte gjætarhundar som saman med gjætar fylgjer bufe på beite.

9 janr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 18 desember 1947 av Birkenes herredstyre, Aust-Agder fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller besitter av hund i Birkenes herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inn-

gjerdet i den tid bufe beiter, i tiden fra 1 april til 1 november. Dette 9 janr.
skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være
fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter og heller ikke dres-
serte buhunder som sammen med gjæter følger buskap på beite.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

9 janr.

Hermed blir stadfest vedtak av 10 november 1947 av Vikna
heradstyre, Nord-Trøndelag fylke, der det i medhald av § 3, 2. leden
i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er be-
stemt at alle som er eigar eller innehavar av hund i Vikna herad
skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda
i den tid bufe beiter. Dete gjeld ikkje hundar som under lovleg
jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar.

Lensmannen kan gjera unntak frå bandtvangen når hunden blir
nytta til vakthund eller til gjeting av bufe. Jordstyret skal då først
ha sagt si meining om tilfellet.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

9 janr.

Hermed stadfestes vedtak av 9 desember 1947 av Skjer-
stad herredstyre, Nordland fylke, der det i medhold av § 3, 2.
ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er
bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Skjerstad
herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller
inngjerdet i den tid bufe beiter. Dette skal ikke gjelde hunder
som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte
av eier eller innehaver og heller ikke dresserte gjæterhunder som
sammen med gjæter følger buskap på beite.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.